

Noot bij Rechtbank Zeeland-West-Brabant 14 juni 2023, nr. BRE 22/3833, ECLI:NL:RBZWB:2023:4112, verschenen in Belastingblad 2023/311

1. De parkeerbelastingen kennen wettelijk meerdere belastingplichtigen. Zo is bij de voldoening op aangifte de parkeerder de belastingplichtige (art. 225 lid 3 Gemeentewet), of degene die de belasting feitelijk voldoet of wil voldoen (lid 4). Als niet is betaald, wordt in principe de kentekenhouders aangemerkt als de belastingplichtige aan wie de naheffingsaanslag wordt opgelegd (lid 5). Dit is anders, indien in het kentekenregister een verkeerde houder is vermeld (lid 5 onder a), of indien er een verhuurovereenkomst met een duur van maximaal drie maanden is gesloten (lid 5 onder b). In die gevallen wordt respectievelijk de juiste kentekenhouders of de huurder als belastingplichtige aangemerkt. Bij joyriding is er doorgaans geen belastingplichtige aan te wijzen (lid 6). Deze regeling van belastingplichtigen is uit pragmatische overwegingen gekozen.

2. In deze zaak is de uitzondering van lid 5 onder b aan de orde. Belanghebbende betoogt dat haar auto was verhuurd ten tijde van de geconstateerde niet-betaling. Zij overlegt daartoe een huurovereenkomst, maar kortgezegd overtuigt deze de rechtbank niet. De rechtbank twijfelt aan diverse onderdelen van dit bewijs en oordeelt uiteindelijk dat belanghebbende hiermee niet aan haar bewijslast voldoet.

3. De rechtbank heeft belanghebbende niet uitgenodigd voor een zitting om haar standpunt nader te motiveren of een toelichting te geven op het bewijs. Met toestemming van partijen heeft de rechtbank de zaak zonder zitting afgedaan. Vanuit efficiency-overwegingen snap ik dit wel; een zitting had mogelijk vertraging opgeleverd (indien nader bewijs was toegestaan), met mogelijke immateriële schadevergoeding tot gevolg. Ook is het juridisch juist dat de bewijslast op belanghebbende rust en de rechtbank niet zelf op zoek hoeft te gaan naar mogelijk ander bewijs voor de onjuistheid van de naheffingsaanslag. Maar voor de uitlegbaarheid van de beslissing en het meenemen van partijen in het beoordelingskader en de overwegingen zou het wellicht beter geweest zijn om wel een zitting te houden. Hierbij had de rechter de belanghebbende kunnen confronteren met de tegenstrijdigheden in het bewijs en de twijfels daaraan bij de rechtbank. Tegelijkertijd merk ik op dat een dergelijke zitting en de kosten en tijd die dit van de rechtspraak vergt, mogelijk niet in een redelijke verhouding staat tot het betwiste bedrag van de naheffingsaanslag. De beslissing is bovendien wel uitgebreid gemotiveerd in de uitspraak en belanghebbende heeft de mogelijkheid om in hoger beroep te gaan.

4. Voor wat betreft het whatsapp-gesprek en de bewoordingen 'broeder' zou ik niet zo zeker zijn dat dit automatisch betekent dat de gespreksgenoot mannelijk is. In straattaal komt broeder, of 'bro' van 'brada' en kan het ook vriend betekenen. In de genderneutrale tegenwoordige tijd zou ik zomaar denken dat 'broeder' ook een vrouw kan zijn. Maar lezers die meer van straattaal op de hoogte zijn mogen mij hun interpretatie laten weten!

A.P. Monsma